

Conclusion, the study of the theory and practice of forming depreciation policy by enterprises showed that it needs to be improved in order to solve the problem of investing in technical development of enterprises at the expense of its own sources of financing and the creation of depreciation funds. Additional concomitant expenses do not accompany use of depreciation resources, for their use there is no need to pay. Thus, depreciation is the most appropriate source of financing investments, which corresponds to the economic nature of property embodied in the capital category. When investing at the expense of external sources, funds will be required in the amount that exceeds this value on the value of appraisal of the investor's economic interest. The only drawback of using depreciation deductions is their limited volume.

1. Cherep, A. V.), “ *Effect of depreciation policy on formation of financial results of the enterprise* ”, *Teoretychni i praktychni aspekty ekonomiky ta intelektualnoi vlasnosti*, 2015 , vol. 2, no. 1, pp. 95-95.;

2. Radieva, O. H. “ *Amortization policy in the context of the mechanism of effective enterprise management: essence, characteristics and problems* ”,(2014), *Efektivna ekonomika* vol. 12(15), pp. 70-73.;

3. Saienko, S. H. “ *Depreciation as an element of innovative development of the machine-building industry* ”, *Ekonomichni nauky: zb. nauk, prats. Seriia: Oblik i finansy.*, 2016, vol 9, no 3, pp. 228-230.;

4. Shvets N. V. *The depreciation policy of a company: critical questions Bulletin of the Volodymyr Dahl East-Ukrainian national university* 2016, No 6 (230).

Буртник М.І.

гр. ФБМ-23, Інститут економіки і менеджменту

Науковий керівник – д.е.н., професор кафедри фінансів Хома І.Б.

ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІКИ ВИКОРИСТАННЯ КРИПТОВАЛЮТИ: ПРОБЛЕМИ ЇХ РЕГУЛЮВАННЯ В УКРАЇНІ

На сьогоднішній день однією із суперечливих новацій залишається поняття криптовалюти, адже в Україні немає будь-якої нормативно-правової бази, яка змогла б юридично обґрунтувати регулювання віртуальних валют. Проте відсутність правового статусу криптовалюти не забороняє її використання, звідси і впливає певний дисбаланс – економічні нововведення випереджають розвиток законодавства, що, певною мірою, збільшує ймовірність настання непередбачуваних фінансових ризиків. Отже, в умовах даної невизначеності, проблема регулювання віртуальних грошей набуває особливої актуальності. Перш ніж перейти до проблеми регулювання, буде доцільно навести переваги і недоліки використання криптовалют. Оскільки серед чисельних видів криптовалют найбільш розповсюдженою є Bitcoin, то на його прикладі наведено переваги та недоліки віртуальних грошей [1]:

Таблиця 1

Переваги та недоліки використання криптовалюти

№	Переваги	Недоліки
1	Висока система захисту – криптовалюти не можна підробити завдяки системі захисту блокчейн.	Технічна складність використання – працювати з валютами можна лише там, де їх приймають та є для цього технічна можливість.
2	Децентралізація – відсутність емісійного центру впливає на те, що валютний курс не може бути ніким продиктований і встановлюється відповідно до умов попиту і пропозиції.	Ненадійний об'єкт для інвестування через великі і раптові коливання курсу.
3	Прозорість – всі операції з електронною готівкою зберігаються в базі безстроково, а тому кожний користувач мережі має можливість перевірити баланс криптогаманця.	Нові можливості й інструменти для ухилення від податків та нові схеми відмивання грошей.
4	Швидкість та зручність – відкрити рахунок в банку набагато складніше, ніж електронний гаманець. При цьому, швидкість операцій, що здійснюються з криптовалютою набагато вища, а комісія – менша.	Неможливість зупинки або скасування транзакцій.
5	За допомогою ВТС відбувається купівля-продаж товарів, послуг, здійснюється виплата дивідендів.	Високі ризики волатильності, що перетворюють Bitcoin у вкрай нестійкий з економічної точки зору актив.

На даний час за даними Coinmarketcap у світі існує 1633 види криптовалют, проте немає сформованого уніфікованого підходу до їх правового статусу. У багатьох країнах офіційно дозволяється проводити операції з Bitcoin. У більшості випадків криптовалюти являють собою інвестиційні активи, що підлягають оподаткуванню. Наприклад, в США Bitcoin представляє собою конвертовану децентралізовану віртуальну валюту, а в європейських країнах – це засіб обміну або цифрове відображення вартості валютних курсів, а обмін Bitcoin на традиційні валюти не оподатковується податком на додану вартість. Поряд з цим в Китаї Bitcoin вважається товаром, а не валютою, і його продаж обкладається ПДВ. Отже, даними прикладами підтверджується, що у світі відсутнє єдине трактування криптовалют та не визначені умови здійснення операцій з ними [2].

Щодо статусу криптовалют в Україні, то у заяві фінансових регуляторів від 30.11.2017 р. зазначається, що поняття «криптовалюта» не підлягає регулюванню і не може бути визнане електронними грошми, валютою або законним платіжним засобом [3]. Тому першочерговим завданням, яке стоїть перед фінансовими регуляторами в Україні, є встановлення правового статусу криптовалюти, тим самим захистивши права споживачів, протидіяти новим схемам відмивання коштів та ввести механізм оподаткування доходів, отриманих від операцій із криптовалютою. Але з іншої сторони необхідно зазначити, що занадто жорстке регулювання не повинно суперечити розвитку сучасних інновацій у фінансовому секторі, а також не повинно викликати відтік капіталів, спеціалістів або бізнесу поза межі України.

Законопроект № 7138 «Про оборот криптовалют в Україні» вважається першою спробою законодавчо врегулювати питання щодо використання криптовалют [4]. У проекті закону вказується, що державне управління у сфері обігу криптовалют повинно здійснюватись Національним Банком України, але держава не несе жодних зобов'язань, а також не відшкодовує вартість криптовалют у випадку її знецінювання або втрати з будь-яких інших причин.

Отже, як висновок можна зазначити, що основне покликання криптовалют – це модернізація та полегшення здійснення операцій у платіжній системі, проте поруч з цим віртуальна валюта являє собою досить спірне питання щодо своєї законності. Постійне зростання обсягів операцій з криптовалютами вимагає негайних правових рішень з боку фінансових регуляторів, які допоможуть досягнути баланс між захистом фінансових ринків та забезпечення умов для їх подальшого розвитку через такі ІТ-технології як криптовалюта.

1. Молчанова Е. Глобальна сервісна природа сучасних криптовалют / Е.Молчанова, Ю.Солодковський // Міжнародна економічна політика. – 2014. – № 1. – С. 60–65.

2. Coinmarketcap [Electronic resource]. – Mode of Access: <https://coinmarketcap.com/all/views/all/>.

3. Спільна заява фінансових регуляторів щодо статусу криптовалют в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=59735329.

4. Законопроект «Про обіг криптовалют в Україні» №7138 від 6.10.2017. [Електронний ресурс]. Режим доступу: rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=62684.

Буртник М.І.

гр. ФБМ-23, Інститут економіки і менеджменту

Науковий керівник – к.е.н., доцент кафедри фінансів Кондрат І.Ю.

ІННОВАЦІЙНІ ШЛЯХИ ПРОСУВАННЯ СТРАХОВИХ ПОСЛУГ ТА ПІДВИЩЕННЯ КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНОСТІ СТРАХОВОЇ КОМПАНІЇ

Сьогодні актуальною проблемою залишається висока конкуренція між страховиками в Україні, адже кожен з них продає аналогічний продукт – страхову послугу. Як показує світовий досвід, запорукою вирішення даної проблеми є інноваційна активність учасників страхового ринку, оскільки вона сприяє появі нових видів страхових послуг, прогресивних методів та каналів їх продажу. Сучасний ринок постійно розвивається та впроваджує нові технології, тому для підтримання належного рівня платоспроможності, страхові компанії повинні розширювати асортимент своїх послуг, безпосередньо спираючись на сучасні тенденції розвитку інноваційно-інформаційних технологій [1].

Для того, щоб залучити багато страхувальників, постачальники страхових послуг повинні формувати ефективну бонусну політику, яка є системою заохочення страхувальників, що передбачає собою отримання бонусних та комісійних винагород.

У межах постійної ринкової конкуренції кожній страховій компанії необхідно впроваджувати свою програму лояльності для постійних клієнтів, наприклад, запровадивши випуск бонусних карток. Тісно співпрацюючи з банківськими установами, страхові компанії мають можливість випускати свої бонусні картки. Така картка надає право страхувальнику отримувати компенсацію за укладання договору страхування.

Дещо новим і незвичним для України маркетинговим інструментом для просування страхових послуг є кешбек, тобто повернення певної суми в якості винагороди за здійснену оплату товарів чи послуг безготівковим шляхом. Також це різновид бонусної програми, яку пропонує фінансова установа своїм клієнтам з метою стимулювання користування її продуктами. Компенсація коштів може відбуватись як в грошовому, так і у безготівковому виразі, послугами та, навіть, у вигляді поповнення рахунку мобільного телефону [2].

В Україні така послуга використовується у банківських картках, інтернет-торгівлі та навіть гральному бізнесі. Наприклад, «Альфа-Банк» пропонує своїм клієнтам преміальну кредитну картку із максимальним кешбеком до 5 %. Проте, на сьогоднішній день, значна частина страхових компаній в Україні не користуються кешбеком, як інструментом для просування страхових послуг страхувальникам, чи елементом бонусної політики страховика. Як варіант, кешбек страхувальникам можна запропонувати нараховувати через час, визначений умовами договору у вигляді відсотку від сплаченого страхувальником страхового платежу.

Можна виділити основні переваги від впровадження інновацій у страхову діяльність:

1) для страхувальників: економія часу; зручність надання послуг через онлайн сервіси; економія своїх коштів через повернення визначеної договором частини коштів від сплачених страхових платежів; надання послуг клієнтам в тих масштабах та через ті канали, які найбільш бажані страхувальникам;